

INDISKA BERÄTTELSE DEL 3

MJÖLKOCEANENS SKATT

av Tove Jonstoj

Roller:

RAHU - Johan Holmberg

SHIVA - Calle Jacobson

INDRA - Andreas Rothlin-Svensson

VISHNU - Magnus Krepper

MOHINI - Frida Röhl

BERÄTTAREN - Tove Jonstoj

(musik: Patrick Watson Down at the beach + Where the wild things are)

SCEN 1

BERÄTTAREN

Det här hände för länge sen. Det var på den tiden då den stora oceanen fortfarande var gjord av mjölk och då det gömd under oceanens botten fanns en skatt av ädelstenar, dödligt gift och det mest värdefulla av allt - amrita: odödlighetens dryck.

(På slagfältet svärd, tjut, strider, svish, kliing, svosch.)

I det stora kriget mellan de goda gudarna och de onda demonerna hade gudarna blivit oväntat svaga. I striden slogs krigsguden Indra sida vid sida med sin vän Shiva. Plötslig smyger demonen Rahu fram bakom Shiva och hugger honom med sitt svärd.

(strid)

SHIVA(Shiva skadas)

Aj! Rahu! Din orm! Din demon! Han högg mig i armen!

RAHU

Haha! Gjorde det ont?

SHIVA

Du ger dig aldrig va?

RAHU

Jodå. Jag ger mig nog. Men inte förrän vi har vunnit!
Vad du ser liten ut nu, lille Shiva. En liten mus som
darrar är du. /förlöjligande bebisspråk/ Gjorde det
ont? Kommej det blood? Ska jag blåsa? Akta dig, Shiva
för ormen Rahu - gå och bind om ditt sår lille Shiva...

SHIVA (Shiva har ont)

Indra! Hjälp mig.

INDRA

Shiva! Är du skadad?

(de drar sig tillbaka från striderna)
(slagfält i fjärran och torrt gräs i hettan i
förgrunden)

SHIVA

Det är inte så djupt men det blöder.

(blaskar med vatten, tvättar såret)

Ge mig nåt att binda med.

INDRA (Indra river en bit tyg)

Här. Vem var det?

SHIVA (uppgiven)

Rahu. Han har blivit så stark. Jag vet inte vad det är med dom.

INDRA

Det är inte demonerna som blivit starka. Det är vi som har blivit svaga.

SHIVA

Vi har stridit i snart hundra år, varför vinner vi inte? Vi är ju gudar?

INDRA

Det sägs att vi har drabbats av en förbannelse. En människa blev arg och råkade förbanna oss allihop. "Låt gudarna bli svaga som människor" lär han ha sagt. Han var arg på en gud men förbannade oss alla.

SHIVA

Människor borde tänka lite mer på vad de säger. Tänk om demonerna vinner nu då? Om alla gudar dör och allting slocknar på himlen? Om Solen går ner för evigt och Månen aldrig mera lyser och universum blir kallt som is? Ingen kan leva i evigt mörker. Då är det slut för människorna också. Vi skulle behöva en riktigt stark gud nu. Men alla är där ute och kämpar för livet.

INDRA

Inte alla. Inte den starkaste av alla, Vishnu.

SHIVA

Var är han då? När man behöver honom?

INDRA

Kom!

SCEN 2 (Hos Vishnu)

/snaaaarrrrk ... Vishnu sover/

SHIVA och INDRA /sjunger hyllande sånger till Vishnu,
först tyst och sedan allt mer irriterade)

Vishnu Vishnu... vår store gud...

VISHNU (vaknar, gäspar)

Tack tack. Shiva. Indra. Tack för era hyllningar. Vad kan jag göra för er?

INDRA

Jaså är du vaken nu? Vi andra gudar vi kämpar för livet och du sover.

SHIVA

Du måste hjälpa oss. Vi har blivit så svaga.

INDRA

Demonerna skadar oss hur lätt som helst. Titta på såret den där ormen Rahu gjort på Shiva. Demonerna kommer att vinna över oss om du inte hjälper till. Himlen kommer att bli evigt svart och allt liv släcks ut i universum.

När Solen och Månen slocknat är det för sent, Vishnu.
Vi vill slåss! Vi vill vinna striden, men vi behöver
dig.

VISHNU

Amrita

INDRA

Va sa du?

VISHNU

Ni måste skaffa er Amrita - gudarnas dryck. Man blir
odödlig av den.

INDRA

Odödlig? Hur då?

VISHNU (irriterat)

Ni kan inte hålla på såhär längre. Ni måste visa att ni
när gudar, gör er odödliga bara. Ska jag titta på såret
Shiva?

SHIVA

Ja tack, försiktigt, det gör lite ont.

VISHNU (tittar på såret)

Stå still nu, så jag får se... det kommer att läka fint.
Jag har sett värre.

SHIVA

Det där amitra - har du det eller?

VISHNU

Nej. Man måste hämta det. Det finns under oceanens botten. Ni måste röra runt mjölkoceanen tills drycken kommer upp.

SHIVA

Hela oceanen? Den är ju enorm!

VISHNU

Det kan ta lite tid. Men akta er. Det finns mycket annat därunder som kan komma upp från havets botten.

INDRA /stridslysten/

Bra, bra! Vad ska vi röra med?

VISHNU

Ni får ta berget Mandara att röra med, det är tillräckligt stort. Så nu ska jag sova, tack för besöket.

/Vishnu somnar om/

SHIVA

Hur ska vi få upp ett helt berg?

INDRA

Vi får be demonerna om hjälp

SHIVA

Är du inte klok? De kommer att ta den där drycken mitt framför näsan på oss och så blir det dom som får evigt liv.

SCEN 3 (Gudarna och demonerna kärnar oceanen)

BERÄTTAREN

Men gudarna kom inte på någon bättre idé och ensamma skulle de aldrig klara av att kärna en hel ocean av mjölk. De var tvungna att be demonerna om hjälp.

INDRA

Hugg i här! Akta foten!

SHIVA

Okej!

INDRA

Har du det?

SHIVA

Visst

BERÄTTAREN

Tillsammans ryckte Indra och Rahu upp berget Mandara ... och så började gudarna och demonerna att röra och röra den stora mjölkoceanen.

SHIVA

Man ser ju inte vad det är på botten. Allt är bara vitt.

INDRA

Lite till orkar vi.

(braaaaak - oceanens botten ger vika)

RAHU

Indra! Shiva! Är det skatterna som kommer nu?

INDRA

Nej nej! Det låter som om havets botten ger vika och öppnar sig.

SHIVA

Det ÄR havets botten som öppnar sig, den går sönder, titta

/Muller /

/Splash! En jättesköldpadda som dyker. Blubb blubb/

INDRA

Vad var det? Jag ser ingenting i den här mjölken

SHIVA

Det såg ut som en jättesköldpadda ... en väldigt stor

SHIVA (hoppfull)

... titta! Titta Indra, nu ser du bättre va? Nu klarnar det!

INDRA

Nu ser jag sköldpaddan! Den simmar nedåt. Den lägger sig på botten. Den är enorm, Shiva, enorm! Det är ingen vanlig sköldis det där. Det är Vishnu! Havet är alldeles klart! Mjölken har blivit...

(smakar)

.. vatten och ... salt ... saltvatten!

SHIVA

Han vinkar med sin labb. Han vinkar till oss. Han ligger där med skölden över sprickan. Han har lagat botten så vi ska kunna fortsätta.

INDRA

Jamen då gör vi det då!

(De rör och rör)

SHIVA

Nu då. Nu kommer det äntligen upp något.

(Det fräser förfärligt)

INDRA

Nej! Akta dig Shiva. Det är nåt fel. Det flyter döda fiskar i vattnet.

SHIVA

Det är ett gift. Någon måste göra något, annars förgiftas både gudarnas och människornas värld.

INDRA

Nej! Gör det inte! Shiva, svälj inte!

(Shiva sväljer stora klunkar)

INDRA

Är du inte klok! Vill du dö? Du är helt blå på hela halsen.

SHIVA

Men jag dog inte! Nån var tvungen att göra något. Det är såna här saker som gör oss starka, vi vågar lite mer. Vi kan offra oss. Har du glömt att vi är gudar, Indra? En demon skulle aldrig göra så.

(MAGI - något kommer upp och är förtrollat)

INDRA

Nu då Shiva, nu då. En flaska av guld med glittrande stenar.

SHIVA

Det måste vara drycken! Amitra. Äntligen!

RAHU (Rahu tar flaskan)

Haha! Den är vår!

INDRA

Rahu din falska orm! Ge tillbaka den!

RAHU

Jag har den! Vad trodde ni? Att vi demoner snällt skulle hjälpa er att kärna en ocean av mjölk för skojs skull? Vår belöning ska bli odödlighet. Hur får man upp den här flaskan?

SHIVA

Jaja. Indra. Vi gjorde vad vi kunde. Vi bad till och med Vishnu om hjälp. Vi kämpade i hundra år. Nu sänker sig mörkret över jorden. Nu slocknar stjärnorna på himlen. Om någon av oss överlever detta ska han säga till alla att Shiva och Indra kämpade in i det sista. Vi gjorde allt vad vi kunde.

MOHINI OCH VISHNU

(de talar samtidigt med dubbla röster, Mohinis röst starkare Vishnus röst en skugga)

Lyssna på mig. Man kommer längre med rättvisa. Ni måste dela lika.

SHIVA

Vem är hon? Så vacker!

INDRA

Vilka ögon!

BERÄTTAREN

Plötsligt stod där en ung kvinna. Hon var så makalöst vacker och behaglig att alla tystnade.

SHIVA

Var kom hon ifrån? Kom hon också upp ur havet?

INDRA

Jag vet inte. Sch...

MOHINI /vänligt och mjukt/

Jag heter Mohini. Jag ska dela ut drycken till er alla. Både gudar och demoner ska få. Ni har alla kämpat lika hårt. Rahu, ge mig flaskan.

RAHU

Jaja, varsågod

MOHINI (med värme)

Tack Rahu.

BERÄTTAREN

Det var sent på kvällen när gudarna och demonerna samlades på stranden för att få sin klunk av drycken.

(kall vind, lugnt nattligt vågskvalp)

MOHINI

Sätt er i två rader, gudar på ena sidan och demoner på andra. Tack.

INDRA

Gudarna först!

MOHINI

Sätt dig Indra

INDRA

Ja

BERÄTTAREN

Den vackra Mohini gick fram och tillbaka mellan raderna av gudar och demoner. Varje gud fick en klunk av odödlighetsdrycken. Men när Mohini kom till en demon viftade hon med ögonfransarna och log så fint att de inte märkte att hon gav dem en klunk vatten i stället.

MOHINI

Varsågod demon, även du har kärnat oceanen...

RAHU (dricker en stor klunk)

Tackar tackar!

BERÄTTAREN

Ingen såg att Rahu smög sig in på gudarnas sida. Han klämde ner sig mellan Månen och Solen och på så sätt lyckades han lura till sig en klunk av odödlighetsdrycken. Men Månen och Solen kände igen Rahu och de blinkade med sina sken för att varna Mohini.

MOHINI

Å nej! För sent! Han har redan drycken i munnen!

INDRA

Dra svärdet! Hugg av hans huvud, Mohini!

(Svärdet - Kliing!)

(Mohini huggar av Rahus huvud. Duns.)

SHIVA

Döda honom! Huvudet är av men det lever fortfarande!

Döda alla demoner! Nu är vi äntligen starkast!

RAHUS HUVUD

Ha! Jag dog inte! Mitt huvud är odödligt även om min kropp är död. Jag ska sitta för evigt på himlen mellan Solen och Månen. Och jag ska hämnas på dem. De kan lysa hur klart de vill, men då och då, när ni minst anar det, ska svälja dem en i taget och släcka deras ljus så himlen blir svart som den eviga natten.

/Rahu skrattar galet med avhugget huvud/

BERÄTTAREN

Än idag kan man ibland se hur månen och solen förmörkas och om man lyssnar noga vid varje solförmörkelse eller månförmörkelse kan man höra Rahus skratt eka över himlen.